

Stabilita technického prípravku α -amylázy z *Bacillus subtilis* a možnosti jej zvýšenia

663.15 663.13

Ing. DANIELA ŠMOGROVIČOVÁ, CSc., Doc. Ing. JOZEF AUGUSTÍN, CSc., Chemickotechnologická fakulta SVŠT,
812 37 Bratislava

Kľúčové slová: *stabilita amylolytických enzymov, bakteriálna α -amyláza, stabilizácia enzymov, Bacillus subtilis, inaktivácia*

ÚVOD

Enzymológia zaznamenala v poslednom čase veľa úspechov. Aplikácia enzymov mení od základu celý rad technológií, ktoré sa tým stávajú progresívnejšími a ekonomickejšími. Efektívnym zdrojom enzymov sú produkčné mikroorganizmy, ktoré za optimálnych podmienok fermentácie na vhodnom médiu produkujú enzymy s vysokou koncentráciou. Enzymy sa z prostredia kulti-

vácie izolujú s dobrým výťažkom vo forme aktívneho preparátu v tekutom, resp. práškovom stave [1]. Strata enzymovej aktivity počas skladovania predstavuje v súčasnej dobe značný technologický a ekonomický problém [2]. Je preto pochopiteľné, že sa stále hľadajú vhodné spôsoby na zvýšenie stability enzymových prípravkov. Pri bežne vyrábaných enzymových prípravkoch sa zníženie straty aktivity v priebehu skladovania dosahuje prídavkom vhodných stabilizátorov, alebo ak

to ekonomicke faktory dovoľujú, čiastočnou purifikáciou prípravku.

Cieľom našej práce bolo získať ďalšie poznatky o možnosti stabilizácie technického prípravku bakteriálnej α -amylázy, dodávanej vo forme kvapalného zahusteného prípravku.

MATERIÁL A METÓDY

V práci sme použili kómerčne vyrábané amylázové enzymové prípravky z výrobne enzymov v n. p. Slovenské škrobárne Dolná Krupá. Producent bol čiastočne odstránený a prípravok koncentrovaný ultrafiltráciou. (Bolamyláza o počiatočnej špecifickej aktivite 1720 jDA. $\cdot g^{-1}$). Prípravok bol pred použitím vyčrený centrifugáciou (20 minút pri 3 000 g), rozdelený na alikvótné podielu a uchovávaný v zmrazenom stave pri -20°C , pri 4°C a 25°C [3].

Amylázová aktivita bola stanovená Wohlgemutovou metódou [4], proteinázová aktivita testom PROTEASE UNIVERSAL, n. p., Spofa. Test je vhodný pre stanovenie zásaditej, kyslej i neutrálnej proteinázovej aktivity. Bielkoviny boli stanovené Lowryho metódou [5].

VÝSLEDKY A DISKUSIA

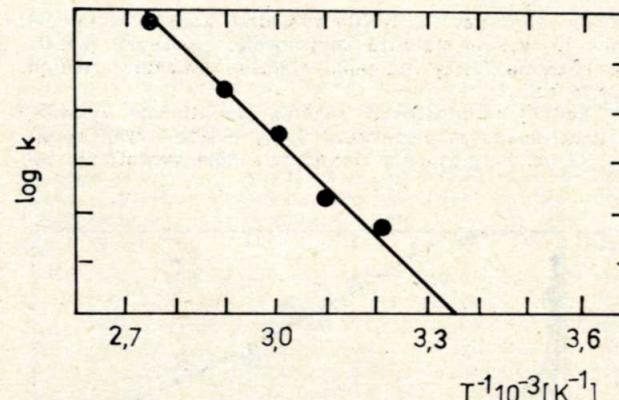
Orientečné pokusy ukázali, že študované enzymové prípravky vedľa deklarovanej aktivity α -amylázy vykazujú značnú proteinázovú aktivitu (tab. 1), čo je v súlade s literárnymi údajmi o produkčných vlastnostiach kmeňov *Bacillus subtilis* [1]. Predpokladali sme, že jednou z príčin straty amylázovej aktivity je pôsobenie znečistujúcich proteinín. Čistočným odstránením suspendovaných pevných častíc odstredením sa znížil obsah proteinu a stúpla špecifická enzymová aktivita α -amylázy na gram proteinu. Dialýzou oproti $10 \text{ mmol.l}^{-1} \text{ CaCl}_2$ sa odstránilo 60 % látok stanoviteľných s Folinovým činidlom (tentot podiel predstavujú aminokyseliny a peptidy pochádzajúce z použitej suroviny a vytvorené v procese kultivácie, spracovania a skladovania prípravku až do analýzy) a špecifická aktivita α -amylázy stúpla trojnásobne. Naopak, dialýza oproti ZnSO_4 viedla k úplnej sťrate aktivity α -amylázy.

Tab. 1. Hodnoty amylázovej a proteinázovej aktivity, refraktometrickej sušiny a obsahu bielkovín vzoriek retinátov odseparovaného kultivačného média

Vzorka	Enzymová aktivity		Refraktometrická sušina [g.100 g ⁻¹]	Obsah bielkovín g.100 ml ⁻¹
	amylázová [SKB j.l ⁻¹]	proteinázová [U.l ⁻¹]		
I	250 000	809 000	6	2,2
II	200 000	770 000	5	1,9

Vplyv teploty

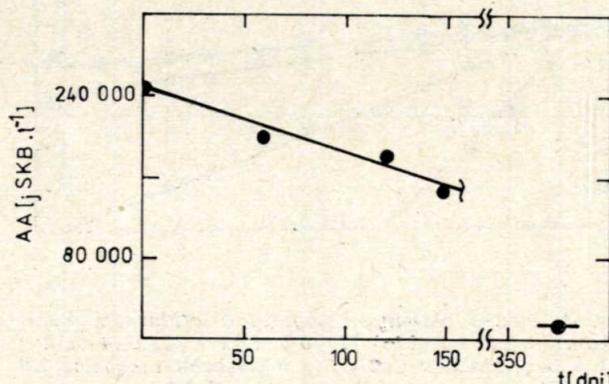
V predbežných pokusoch sme si overili, že rýchlosť inaktivácie v závislosti na teplote sa riadi Arrheniovým vzťahom. Závislosť je uvedená na obr. 1 a experimentálne údaje v tab. 2. Zistili sme, že pri uskladnení pôvodného enzymového prípravku pri 4°C dochádza k strate aktivity rýchlosťou, ktorú možno charakterizať polčasom (časom potrebným na stratu aktivity rovnajúcu sa 50 % aktivity východznej) τ rovnakému približne 190 dní. Malá rýchlosť inaktivácie pri teplotách do 20°C je z hľadiska experimentálneho overovania vplyvu rôznych stabilizačných prípravkov nevhodná a neumožňuje získať spoločné údaje v krátkom čase, preto sme v tejto práci overovali vplyv stabilizačných čnidiel pri teplotách vyšších. Pracovali sme pri teplote 50°C , pretože zvolená teplota je ešte v oblasti, kedy nedochádza k inaktivácii α -amylázy v dôsledku denaturačného pôsobenia teploty a danou technikou je možné ukončiť experiment v priebehu niekoľkých desiatok hodín. Na obr. 2 je uvedený pokles aktivity vzorky retinátu odseparovaného kultivačného média skladovaného pri 4°C počas 13 mesiacov uskladnení. V priebehu 6 mesiacov si

Obr. 1. Závislosť logaritmov rýchlosťových konštánt inaktivácie bakteriálnej α -amylázy z *Bacillus subtilis* na reciprokej hodnote teplote skladovania. (Vid. tab. 2). Regresnou analýzou zistené konštanty priamky: $\log k = 29,1 - 10 545/T$.

Tab. 2. Rýchlosťové konštanty inaktivácie bakteriálnej α -amylázy z *Bacillus subtilis* pri rôznych teplotách (vid. obr. 1)

Teplota [°C]	k [min ⁻¹]	t _{1/2} [h]	log k	1/T [K ⁻¹ · 10 ⁻³]
37	0,000051	231	-4,3	3,2
50	0,000083	140	-4,1	3,1
60	0,0037	3,1	-2,4	3,0
70	0,0351	0,3	-1,5	2,9
80	0,4654	0,02	-0,3	2,8
90	1,2220	0,009	0,1	2,75

Obr. 2. Pokles aktivity α -amylázy v priebehu uskladnenia pri 4°C . AA — amylázová aktivity, SKB (Sandstead-Kneen-Blish).

prípravok zachoval 70 % počiatočnej enzymovej aktivity, avšak za ďalších 6 mesiacov skladovania stratil úplne aktivity. Uskladnením pri 37°C enzym už stráca výrazne stabilitu, takže po 6 dňoch zvyšková aktivity predstavuje iba 70 % pôvodnej hodnoty, pri 50°C iba približne 50 % pôvodnej hodnoty. Prudký pokles stability nastáva zvýšením teploty na 60°C a nad 60°C (obr. 3). K úplnej inaktivácii enzymu pri 60°C dochádza prakticky už po 24 hodinách.

Vplyv anorganických solí

Pre zachovanie katalytickej aktivity α -amylázy z *Bacillus subtilis* je pôtrebná prítomnosť Ca^{2+} iónov. Sledovali sme preto vplyv prídavku CaCl_2 v koncentráции 0,004 až 1 mol.l⁻¹ na stabilitu roztoku α -amylázy v enzymovom prípravku počas inkubácie pri 50°C . Prídavok

malých množstiev CaCl_2 (do výslednej koncentrácie 0,04 mol.l⁻¹) zvyšuje stabilitu enzymového prípravku. Vyššie koncentrácie CaCl_2 naopak, stabilitu enzymu znižujú (obr. 4, tab. 3).

Z hodnôt rýchlosťných konštánt inaktivácie vyplýva, že kontrolovaným prípadom CaCl_2 možno zvýšiť stabilitu až na dvojnásobok. Najjednoduchšie vysvetlenie to-

hoto javu je, že v prípravku sa nenachádza dostatok Ca^{2+} iónov potrebných pre uchovanie aktivity enzymu, a to buď v dôsledku straty Ca^{2+} iónov v priebehu technologického spracovania (ultrafiltráciou), alebo v dôsledku viazania Ca^{2+} iónov ligandom, ktorý poskytuje pevnejšiu väzbu s Ca^{2+} iónmi ako makromolekula α -amylázy.

Dalej sme overili vplyv prípadu Na_2SO_4 na stabilitu α -amylázy v roztoku v priebehu uskladnenia (tab. 3). Na_2SO_4 v koncentrácií 285 g.l⁻¹ zvýší stabilitu prípravku až 7násobne.

Vplyv organických rozpúšťadiel

Enzymová aktívita α -amylázy v prítomnosti etanolu o koncentrácií 250 až 500 g.l⁻¹ bez chladenia má za následok rýchly pokles stability enzymovej aktivity (tab. 3).

Stabilizácia prípadom nerozpustného substrátu

Imobilizácia enzymov viazáním na nerozpustný nosič predstavuje jednu z metód zvýšenia stability enzymového prípravku. Vo všeobecnosti enzymy majú zvýšenú afinitu k vlastnému substrátu. Amylázy sa v prvej fáze interakcie adsorbujú na povrch nerozpustných zrn škrobu, dá sa preto predpokladať, že takto adsorbovaný enzym bude menej atakovaný činidlami, ktoré vyvolávajú súratu amylázovej aktivity, teda bude rezistentnejší aj proti pôsobeniu proteináz. Prípadom nerozpustného škrobu v množstve 200 g.l⁻¹ enzymového prípravku sa znížila rýchlosť inaktivácie α -amylázy 5násobne (tab. 3). Prípadom rozpustného škrobu o tej istej koncentrácií sa stabilita α -amylázy nezvýšila.

Ukázal sa aj stabilizujúci účinok želatíny, ktorá v koncentrácií 200 g.l⁻¹ znížuje rýchlosť inaktivácie α -amylázy v porovnaní s kontrolou 3násobne.

ZÁVER

Stabilitu technického kvapalného prípravku α -amylázy z *Bacillus subtilis* v priebehu uskladnenia možno zvýšiť prípadom Na_2SO_4 v množstve 285 g.l⁻¹ sedemnásobne. Prípadom CaCl_2 v množstve 111 g.l⁻¹ znížuje stabilitu desaťnásobne, v množstve 4,44 g.l⁻¹ zvýšuje stabilitu 1,6násobne. Prípadom nerozpustného škrobu v množstve 200 g.l⁻¹ zvýšuje stabilitu pätnásobne. Dialýzou oproti CaCl_2 aktívita α -amylázy stúpla trojnásobne.

PODKOVANIE

Dovolujeme si touto formou podakovať Ing. E. Firákové a Ing. I. Soldánovej, CSc. za poskytnutie testovacích vzoriek a cenné rady počas vypracovania tejto práce.

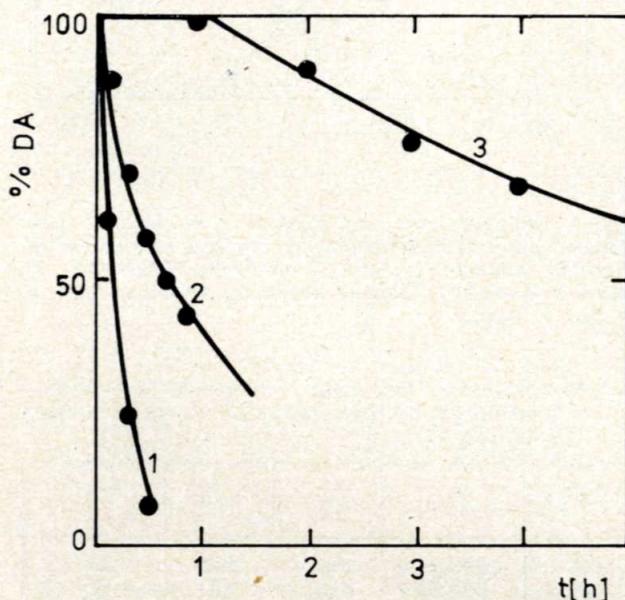
Lektoroval dr. V. Jirků, CSc.

Literatúra

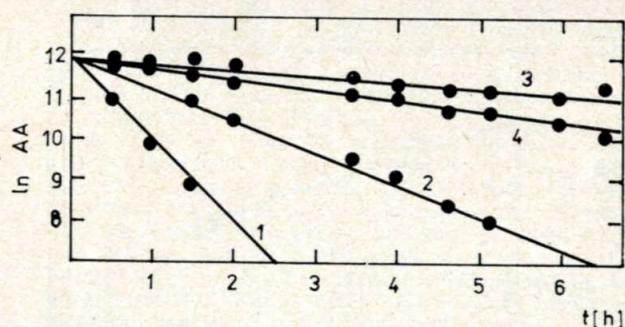
- [1] SOLDÁNOVÁ, I.: Optimalizácia výroby bakteriálnej α -amylázy. (Záverečná správa). Bratislava, VÚ LIKO 1983.
- [2] MARKOVIČ, Ľ.: Čiastková správa Štátnej výskumnnej úlohy S 11-529-058: „Príčiny inaktivácie amylázy“, CHÚ SAV, 1982.
- [3] MOKÁNOVÁ, G.: Stabilizácia aktívity kvapalného koncentrátu α -amylázy z *Bacillus subtilis*. (Diplomová práca). Bratislava 1984, CHTF SVŠT.
- [4] BARFOED, H.: Enzymatische Methoden zur Stärkeverflüssigung. Die Stärke **19**, 1967, p. 291.
- [5] LOWRY, O. H., RESEBROUCH, N. J., FARR, A. L., RANDALL, A. J.: J. Biol. Chem. **193**, 1951, p. 265—275.

Smogrovičová, D., Augustín, J.: Stabilita technického prípravku α -amylázy z *Bacillus subtilis* a možnosti jej zvýšenia. Kvas. prém. **32**, 1986, č. 9, s. 212—215.

Práca pojednáva o príčinách straty enzymovej stability roztokov enzymových prípravkov α -amylázy z *Bacillus subtilis*, zahostených ultrafiltráciou. Hľadajú sa spôsoby stabilizácie týchto technologických prípravkov v procese skladovania. Jednou z príčin straty enzymovej aktivity je proteinázová aktívita uvedených prípravkov. Prípadom anorganických solí, nerozpustného škrobu a roztoku bielkoviny sa podarilo znížiť výsledné inaktivácie 3 až 7násobne.

Obr. 3. Termostabilita dialyzovanej α -amylázy pri teplotach 60, 70 a 80 °C, DA-dextrinačná aktívita.

Obr. 4. Pokles aktívity α -amylázy s prípadom CaCl_2 o koncentráciu 1 mol.l⁻¹ (1), 0,2 mol.l⁻¹ (2), 0,04 mol.l⁻¹ (3) a bez prípadu CaCl_2 (4) v priebehu inkubácie pri 50 °C. Stanovené pri riedení 1 : 20, pH 6,3.

Tab. 3. Zmena stability enzymového prípravku α -amylázy po prípadu látok s predpokladaným stabilizačným účinkom a hodnota polčasu straty aktivity pri inkubácii enzymu pri 50 °C

Stabilizátor	Koncentrácia [g.l ⁻¹]	Polčas straty aktivity [h]	Stabilita [%]
škrob	0	69,3	100
	200	346,5	500
etanol	0	54,3	100
	250	22,7	41,8
	500	6,3	11,6
	111	7,9	10,8
CaCl_2	0	73,0	100
	4,5	121,6	108,6
	22	22,4	30,7
	111	7,9	10,8
Na_2SO_4	0	132	100
	285	1 001	756,3

Шмогровичова, Д., Аугустин, И.: Стабильность технической α -амилазы из *Bacillus subtilis* и возможности ее повышения. Квас. прум. 32, 1986, № 9, стр. 212—215.

Исследовались причины понижения ферментной активности растворов технической α -амилазы образованной *Bacillus subtilis*. Растворы были концентрированы ультрафильтрацией. Были исследованы средства стабилизации технических ферментов в процессе хранения.

Одной из причин потери ферментной активности является присутствие протеолитических ферментов. Найдено, что прибавление неорганических солей нерастворимого крахмала и растворов белка замедлило процесс инактивации фермента в 3—7 раз.

Smogrovičová, D., Augustín, J.: Stability of technically pure α -amylase of *Bacillus subtilis* and the Possibility of its Increasing. Kvas. prům. 32, 1986, No. 9, pp. 212—215.

The article deals with the causes of loss of enzymatic stability of α -amylase solution of *Bacillus subtilis* concentrated by ultrafiltration. The methods of stabi-

lization of technically pure enzyme solutions in the process of storage are investigated. One of the causes of loss of enzymatic activity is proteinase activity of enzymatic preparations. The addition of anorganic salts, insoluble starch or protein solution reduces the inactivation from three to seven times.

Šmogrovičová, D. - Augustín, J.: Stabilität des technischen α -Amylase-Präparats aus *Bacillus subtilis* und Möglichkeiten ihrer Erhöhung. Kvas. prům. 32, 1986, Nr. 9, 212—215.

Die Arbeit behandelt die Gründe des Verlustes der Enzymstabilität von Lösungen der enzymatischen Präparate der α -Amylase produziert durch *Bacillus subtilis*, die durch die Ultrafiltration verdichtet wurden. Es würden Wege der Stabilisierung dieser technischen Präparate bei ihnen Lagerung gesucht. Einer der Gründe des Verlustes der Enzymaktivität ist die Proteinaseaktivität der obengenannten Präparate. Durch Salzzugabe, Zugabe von unlöslicher Stärke und einer Eiweißlösung ist es gelungen die Inaktivierungen drei-bis siebenfach zu erniedrigen.